

XXXIII.

D'ěiměr jě lānķī, dōnt jě ně vī ně mēr,

T'ěimānt tě p̄rsūi : Tōę tũ mě hēs ǎ fūis.

Bīēn kě jě mērě d'ām̄r, n'ān pūis dējīstēr,

Plūs jě mě sān trētēr māl,

5 Plūs jě tě sēr cōstīnē.

Sī kěkě p̄itiē sě tr̄vě kǎhě s̄-lě rōdīēr dě tōn kēr,

Jě ně rēkiēr-pās lě bīēn kě jě kōnōę kě tũ mě dōęs :

Sī tũ ně vēs mě kārđēr krūělě fē-mōę m̄rīr ·><·

Apręs avōęr vu ton krasieus reķard

10 Riēn plus ne pui-vōęr riēn ke je treve beo.

Éinsi ke sīre je fon d'un fe me brūlant.

Tōę ki le vōęs ne t'an dōs,

Tōę tu te ris t'an mokant.

T̄tē vive tōę miņone tu ęs dan le-profond de mon kēr :

15 Je ne resōę p̄r le fruit de mon am̄r ke le dēdēiņ.

Nī tu ne ves me sōvēr nī ne me ves pas tuēr ·><·